

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام
ایران - تبریز (پایتخت گردشگری کشورهای اسلامی ۲۰۱۸)

تعامل موسیقی و معماری و نمونه های موردی خانه موسیقی در ایران و جهان

محمد امیدوار^{۱*}، فریبرز دولت آبادی^۲

۱- گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران Omidvar.mhd@gmail.com

۲- استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، تهران، ایران F.dolatabadi@wtiau.ac.ir

چکیده:

در موسیقی و تقریباً فقط در موسیقی هنرمند می تواند مستقیماً با مخاطبان خود طرف شود، بی وساطت وسیله ای که عموماً برای مقاصد دیگر هم به کار برده می شود. معمار باید غرض خود را به زبان عمارت بیان کند، که بعضی فوائد مصرفی هم دارد. هنرها از آنجا که از یک منشأ فطری نشأت می گیرند، قابلیت ترجمه به یکدیگر را دارند. در مورد شباهت و تفاوت های معماری و موسیقی میتوان گفت معماری هنری است بصری، ثابت و ایستا که ایجاد فضایی مادی و معنوی می کند در واقع وجه عینی هندسه تجریدی است. کاربرد تناسبات در حجم مکان و در یک کلام، معماری زمان می باشد. شوپنهاور می گوید که همه هنرها می خواهند به مرحله موسیقی برسند. آن کیفیتی که باعث می شود مابقی هنرها بخواهند به مرحله موسیقی برسند وجود کیفیت انتزاع و تجربه در هنر موسیقی است. آنچه موسیقی را از دیگر هنرها متمایز می سازد. بیان صریح و بدون واسطه با مخاطبان خود است که انتقال پیامها، آرمانهای ذهنی، عواطف و احساسات هنرمند را به دیگران آسانتر می سازد که بدون واسطه یک شی انجام می پذیرد. در پژوهش پیش رو اشتراکات موسیقی و معماری بیان شده و نمونه هایی از خانه موسیقی در ایران و جهان که نشان دهنده این تعامل هستند معرفی خواهند شد.

کلیدواژه ها: معماری، موسیقی، خانه موسیقی، تعامل موسیقی و معماری

۱- مقدمه

بشر از دیرباز تمایلات و احساسات خود را به زبان هنر بیان نموده است. گاهی به صورت شعر و نظم، گاه صدای آن ها را از زبان سازی به گوش مخاطبان رسانده است، گاهی احساسی بر روی بوم نقاشی لغزیده است، گاهی روی دیواره غارها، گاهی در حرکات هارمونیک رقص یا بازی زیبای هنرپیشه تئاتر متظاهر می گردد. هنر بیان تجسمی صورت هیچ آرمان خاصی نیست. هنر بیان هر آرمانی است که هنرمند توانسته باشد آن را در صورت تجسمی تحقق بخشد. هنر هر آن چیزی است که وسیله پالایش و والایی یا اعتلای روح آدمی می شود. هنر زبان مشترک قابل فهم همه ملت هاست که بدون در نظر گرفتن مرزها، ملل و تمدنهای دنیا را در اعصار مختلف و در همه نقاط زمین به هم پیوند می دهد. هنر مرز زمان را درمی نوردد و از عرصه گیتی فراتر